

«Busco carreteres secundàries, m'agrada el que surt fora dels marges»

Entrevista a Jordi Pagès, que presenta una nova exposició el proper 27 de juliol a Cadaqués | L'artista granollerí treballa el 'collage' en obres que estableixen un fort lligam amb la poesia

Pagès explora intensament totes les possibilitats que ofereix el 'collage' Foto: NacióGranollers

Jordi Pagès no té aturador. Pintor, actor (recentment ha treballat amb el prestigiós Albert Serra), lector, observador, inquiet. De projecte en projecte, de l'espurna poètica a la creació d'imatges molt suggerents, aquest artista granollerí confessa que, per sort, no té temps de parar, i que pateix "una borratxera d'exposicions", tal com demostra que, gairebé sense proposar-s'ho, tingui projectes lligats fins a l'any 2015. Tots ells, però, amb el batec comú d'un diàleg apassionat amb els versos i amb els poetes. "Vaig començar a teixir el fil de la meua obra amb la poesia amb *Le Hasard* de Mallarmé, fa uns anys. Em va interessar molt pels cal·ligrames i, sobretot, perquè va trencar un munt de convencions a la seva època". A partir d'aquí, fruit de la inspiració que li van provocar els versos del gran autor francès, Jordi Pagès comença una estreta i fructífera relació creativa amb la poesia.

I de Mallarmé va passar a Gabriel Ferrater, "el savi més gran que ha tingut Catalunya", del qual es va arribar a "empatxar". Tot seguit, Jordi Pagès va recórrer als versos de Joan Vinyoli, un altre dels grans autors de les lletres catalanes, un poeta on es va trobar molt a gust. Entre Ferrater i Vinyoli, també va tenir temps d'endinsar-se en Verdaguer. "I, després, tip de poetes morts, vaig trobar l'Enric Casasses", afirma. Tota una descoberta d'un poeta multidisciplinari i sorprenent: cantant, músic, rapsoda, il·lustrador, traductor. "M'agrada molt com escriu i com recita. Ell, a més, també pinta i trobo que els nostres mons encaixen, i que tot acaba de lligar".

Collage i diàleg entre tècniques i arts

El diàleg entre diferents arts, tècniques i motivacions és una constant a les obres de Pagès. La clau, de ben segur, podria explicar-se en la passió que l'artista granollerí sent pel collage. "M'hi trobo molt a gust, en aquesta tècnica. Sóc un apassionat del cinema i sempre m'havia interessat molt per l'obra Godard, que ja feia servir el collage a les seves pel·lícules. També vaig llegir que Borges volia fer un llibre de cites d'altres autors. De fet, a les meves exposicions faig, justament, això". Llegeix, tria, ressegueix versos i els utilitza. "Agafo un tema i en faig una seqüència, desenvolupo l'impuls i la força de la idea que vull transmetre".

Actualment, en Jordi Pagès té en actiu una exposició a l'Escala, 'Espetega el cel i li respon la terra', feta a partir dels versos d'Enric Casasses, i n'està preparant una altra, a Cadaqués, sobre la poesia de Charles Wright, que s'inaugura aquest proper dissabte, dia 27 de juliol. "He fet una seqüència amb base fotogràfica sobre un illot que hi ha a Cadaqués, l'Escucurucuc. Per Setmana Santa em vaig distreure fent fotos amb el mòbil i ara les he imprès i hi he pintat a sobre, amb llapis d'oli. Faig cal·ligrafia amb fragments dels poemes de Charles Wright que fan referència al tema de l'espai i la geografia".

Trencament amb les galeries d'art

"Normalment treballo amb tinta xinesa o en pastel. Em trobo més a gust amb coses primàries i d'un sol traç". Crear i jugar a veure què passa, com un automatisme lliure, furgant en els elements que aporten nous escenaris en cada part del procés. "De fet, constantment busco carreteres

secundàries, perquè m'agrada tot allò que surt fora dels marges. Això sí, sempre procuro que les meves exposicions tinguin una continuïtat". Per a Jordi Pagès, això és fonamental. "Si hi ha algun quadre que em trontolla, no el penjo", diu, rotund.

El proper projecte en cartera és una exposició sobre J.V. Foix, a Sarrià. "I ara vull seguir treballant amb poetes vius, però en directe. Tinc al cap una mostra que es dirà 'Poetes ferits', perquè escriure poesia és patir". Tota creació és patir, de fet. Com ho és buscar plataformes i espais per a fer visible la teva pròpia obra. En aquest sentit, Jordi Pagès va prendre una decisió vital. "Vaig trencar amb les galeries d'art. El mercat fa que et facin pagat el lloguer de la galeria i després, a sobre, es queden el 50%. Em vaig passar al món de les llibreries i allà hi vaig trobar un caliu que no havia viscut mai abans".

Les galeries d'art no ofereixen aquest escalf, aquest "feeling" que s'estableix entre espectador i artista en espais mixtos, en llocs on es pot fer tertúlia, on es pot interactuar, on es pot gaudir d'un contacte directe. "Ja ho deia Duchamp, que l'obra no és l'artista, és l'espectador". Potser per això, precisament, que Jordi Pagès és un gran espectador, que sap llegir bons poetes, que sap establir diàlegs sorprenents i fantàstics amb ells. Potser per això, Jordi Pagès no para de fer exposicions i de tenir idees que el connecten a lectures, a mons, a imatges i a paisatges. De Cadaqués, i de Granollers. Ultralocal i universal, tal com són tots els grans artistes.

Jordi Pagès presenta una nova exposició el proper 27 de juliol a Cadaqués Foto: NacióGranollers